

Tolkningsfråga

Ska artikel 2 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker,⁽¹⁾ jämförd med bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,⁽²⁾ tolkas så, att en produkt för vilken maltextrakt, glukossirap, citronsyra och vatten använts för vörtframställning kan vara öl framställt med malt enligt KN-nummer 2203 i Kombinerade nomenklaturen, även om andelen omältade ingredienser i vörten är dominerande i förhållande till mätlade ingredienser och glukossirap har tillsatts i vörten före jäsningsen, och vilka kriterier bör vara vägledande för att fastställa den andel i vörten av mätlade eller omältade ingredienser som krävs för att produkten ska kunna godtas som öl enligt KN-nummer 2203?

⁽¹⁾ EGT L 316, 1992, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100.

⁽²⁾ EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27 mars 2018 – ML

(Mål C-220/18)

(2018/C 221/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Brottmål mot:

ML

Tolkningsfrågor

- 1) Vilken betydelse har det vid tolkningen av ovannämnda bestämmelser⁽¹⁾ att frihetsberövade personer i den utfärdande medlemsstaten har tillgång till rättsmedel med avseende på deras förhållanden under frihetsberövanden?
  - a) Om den verkställande rättsliga myndigheten med avseende på vissa grupper av personer eller vissa fängelser har bevis för systematiska eller allmänna brister i förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten, kan en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den eftersökta personen, vilken skulle göra ett överlämnande otillåtet, i sådana fall, med beaktande av ovannämnda bestämmelser, uteslutas redan på den grunden att sådana rättsmedel har införts, utan att det är nödvändigt att kontrollera förhållandena under frihetsberövanden närmare?
  - b) Har det i detta avseende betydelse att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna med avseende på sådana rättsmedel anser att det inte finns något belägg för att dessa rättsmedel inte skulle ge frihetsberövade personer realistiska förutsättningar att förbättra bristfälliga förhållanden under frihetsberövanden?
- 2) För det fall svaret på fråga 1 innebär att frihetsberövade personers tillgång till sådana rättsmedel, utan närmare kontroll av den verkställande rättsliga myndigheten av de konkreta förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten, inte räcker för att en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den eftersökta personen ska kunna uteslutas:
  - a) Ska ovannämnda bestämmelser tolkas så, att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten ska omfatta samtliga fängelser och andra kriminalvårdsanstalter i vilka den eftersökta personen kan komma att placeras? Gäller detta även när den eftersökta personen enbart tillfälligt eller övergående placeras i vissa fängelser? Eller räcker det att kontrollera det fängelse i vilket den eftersökta personen, enligt uppgift från myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten, sannolikt och under större delen av tiden kommer att vara placerad?

- b) Är det härvid i varje enskilt fall nödvändigt att göra en omfattande kontroll av förhållandena under frihetsberövanden, vilken fastställer såväl den yta som varje frihetsberövad person förfogar över som andra förhållanden i samband med förvar? Ska de förhållanden under frihetsberövanden som fastställs på detta sätt bedömas på grundval av praxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i domen *Muršić/Kroatien* (dom av den 30 oktober 2016, nr 7334/13)?
- 3) För det fall svaret på fråga 2 också innebär att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll ska omfatta samtliga fängelser som kan komma ifråga:
- a) Kan den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga bli överflödigt om den utfärdande medlemsstaten lämnar en allmän försäkran om att den eftersökta personen inte riskerar att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling?
- b) Eller kan den verkställande rättsliga myndigheten istället för att kontrollera förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga, besluta att ett överlämnande är tillåtet under förutsättning att den eftersökta personen inte utsätts för sådan behandling?
- 4) För det fall svaret på fråga 3 också innebär att utfärdandet av försäkringar och uppställandet av villkor inte räcker för att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga i den utfärdande medlemsstaten ska bli överflödigt:
- a) Omfattar den verkställande rättsliga myndighetens kontrollskyldighet förhållandena under frihetsberövanden i samtliga fängelser som kan komma i fråga även när de rättsliga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten meddelat att den eftersökta personen, om omständigheterna tillåter det, inte kommer att vara placerad i dessa fängelser längre än tre veckor?
- b) Gäller detta även om den verkställande rättsliga myndigheten inte kan fastställa huruvida denna uppgift kommer från de rättsliga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller från en central myndighet i den utfärdande medlemsstaten, vilken agerar på en begäran om hjälp från den utfärdande rättsliga myndigheten?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, 2002, s. 1).
Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, 2009, s. 24).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern)
den 18 mars 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mot Országos Gyógyszerészeti és
Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Mål C-222/18)

(2018/C 221/10)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Motpart: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet